

۱۵۷ روز تا آغاز جام جهانی

زمان بازگشت ستاره تیم ملی مشخص شد

آزمون: به زودی برمی گردم

حدود سه ماه پیش و در یکی از جلسات تمرینی شباب الاهلی پیش از فیفادی – تمرینی که سردار آزمون نیز در آن حضور داشت – برخوردی تلخ برای مهاجم تیم ملی رخ داد و مصدومیتی شدید، همه چیز را متوقف کرد. شدت آسیب به اندازه ای بود که آزمون از درد روی زمین ماند و در نهایت، سرمربی الاهلی ناچار شد تمرین را نیمه کاره تعطیل کند. در ابتدا دوره دوری او از میادین نزدیک به چهار ماه برآورد شد؛ با این حال، سردار در گفت وگویی اعلام کرد، قصد دارد زودتر از موعد برگردد. انتشار استوری های او در اینستاگرام نیز نشان می داد که تمرینات جدی برای بازگشت را آغاز کرده و با عبارت «soon» وعده بازگشت دوباره به میدان را می داد. اکنون خبرها حکایت از آن دارد که مهاجم تیم ملی آخرین روزهای ریکاوری را پشت سر می گذارد. به گفته خودش، روند بهبودی طبق برنامه پیش می رود و اگر اتفاق غیرمنتظره ای رخ ندهد، حداکثر طی سه هفته آینده برای حضور در مسابقات آماده خواهد شد.

نعمتی: نتیجه هیچ دیداری قابل پیش بینی نیست

علی نعمتی که زیر نظر یحیی گل محمدی شرایط خوبی در فولاد خوزستان دارد و در دومین فصل متوالی حضورش در این باشگاه تبدیل به مهره کلیدی در خط دفاعی این تیم شده و با عملکردش به تیم ملی ایران هم رسیده، امیدوار است همین روند را تا جام جهانی ۲۰۲۶ ادامه بدهد. نعمتی درباره بازی های پیش روی تیم ملی در جام جهانی گفت: «به طور قطع همه تیم هایی که نتوانسته اند به جام جهانی راه پیدا کنند، از لحاظ فنی کیفیت خیلی خوبی دارند. برای همین هیچ بازی در این رقابت ها آسان نیست. البته ممکن است به نسبت برخی گروه ها روی کاغذ راحت تر به نظر بیایند، اما تیم ها آن قدر به هم نزدیک شده اند که نتیجه هیچ بازی از قبل مشخص نیست؛ پس باید از همان بازی اول با تمرکز کامل و با تمام وجود برای کسب نتایج لازم به زمین مسابقه بگذازم. حضور در تیم ملی باعث افتخار من است. همیشه سعی کردم با تمام وجود در تمرینات و بازی ها حضور داشته باشم و از اعتماد سرمربی تیم ملی ممنونم. مطمئناً بازی های دوستانه با تیم های خوب و صاحب سبک فوتبال جهان از قاره های مختلف کمک می کند تا تیم ملی با آمادگی خوبی پا به جام جهانی بگذارد و ما به آن هدف بزرگی که در سر داریم، برسیم.»

حسین نژاد: دوست دارم در رئال یا بارسا بازی کنم

محمد جواد حسین نژاد، کاپیتان تیم ملی امید ایران مصاحبه ای با نشریه اکسپرس روسیه انجام داده است. او درباره اهداف خود برای آینده گفت: «دوست دارم برای یک باشگاه بزرگ بازی کنم، جام ببرم و هر سال در لیگ قهرمانان اروپا بازی کنم. هر فوتبالیستی دوست دارد به رئال مادرید یا بارسلونا برود. دوست دارم در آینده شانسم را در لالیگا امتحان کنم. فکرمی کنم لیگی است که برای من مناسب است. در سال ۲۰۲۴ من نه تنها از زینت، بلکه از ستاره سرخ نیز پیشنهاد داشتم. با این حال سپاهان، باشگاه قبلی من حاضر نبود با مبلغی که زینت پیشنهاد می داد، موافقت کند. با این حال، دینامو موافقت کرد و من خوشحالم که عضوی از این تیم هستم.»

او درباره رقابت با روسیه افزود: «ما یک بازی بسیار جذاب در لوگوراد با تیم ملی روسیه داشتیم که متأسفانه باختیم. من در تیم جوانان نیز با زینت بازی کردم. من فکرمی کنم روسیه به راحتی می توانست به مسابقات جام جهانی راه یابد و نتیجه مناسبی کسب کند. حیف است که آنها در مسابقات بین المللی شرکت نمی کنند.»

حسین نژاد درباره یادگیری زبان روسی افزود: «من در طول سال گذشته پیشرفت زیادی در یادگیری زبان روسی داشتم. من تمام واژگان فوتبال را می فهمم. مترجم تیم چیزهایی به من یاد داده و به راحتی می توانم در مغازه ها و رستوران ها ارتباط برقرار کنم. مردم ما خاچکالا رفتار دوستانه ای دارند. تیم خیلی خوب از من استقبال کرده و سازگاری با روسیه عالی بوده است.»

لوکاکو، دی بروینه و کورتوا به پایان راه رسیدند؟

ستاره های پا به سن گذاشته تیم ملی بلژیک احتمالاً بعد از جام جهانی ۲۰۲۶ از فوتبال ملی خدا حافظی خواهند کرد. جام جهانی ۲۰۲۶ ممکن است آخرین حضور تیبو کورتوا ۳۳ ساله در این رقابت ها باشد. این دروازه بان در مصاحبه ای با «اسپورزا» درباره کنار رفتن از تیم ملی کشورش صحبت کرد. او تابستان آینده دروازه بان شماره یک شیاطین سرخ در جام جهانی خواهد بود. جام جهانی بعدی در سال ۲۰۳۰ که در پرتغال، مراکش و کشور دوم او، اسپانیا برگزار می شود، خیلی دور از دسترس است.

کورتوا درباره حضور در آخرین جام جهانی اش گفت: «سال ۲۰۳۰، سی و هشت ساله خواهم شد، بنابراین فکر نمی کنم که دیگر در آن زمان بتوانم گلر شماره یک تیم ملی کشورم باشم. در مقطعی باید بتوانید آن قدم رو به عقب بردارید و کنار بروید. دروازه بان با استعداد زیادی در بلژیک وجود دارند. علاوه بر این، اگر می خواهید اتحاد امکان در سطح بالا بازی کنید، باید استراحت و ریکاوری خوبی داشته باشید. کورتوا هنوز دقیقاً نمی داند چه زمانی از تیم ملی بازنشسته خواهد شد اما ممکن است به دیگر نمایان «نسل طلایی» بپیوندد. او در ادامه افزود: «من با کوین (دی بروینه)، روملو و اکسل ویتسل هم گل کردم. اگر قرار باشد آنها بعد از جام جهانی بازنشسته شوند، باید خودتان انتخاب کنید و بگویند شما چه مدت دلیل هستید. دقیقاً به همین دلیل است که کورتوا فکرمی کند کاپیتان جدید شیاطین سرخ یعنی پوری تیملانس بازیکن مهمی است. کورتوا درباره این بازیکن گفت: «او رابط بین بازیکنان جدید و قدیمی تراست و کسی است که فن بیان خوبی دارد. او برای مدت طولانی خواهد ماند و این تفاوت بزرگ او با ماست. روملو، کوین و من سال های زیاد دیگری نخواهیم بود. ما سه نفر باید در داخل و خارج از زمین رهبر باشیم.»

مدیریت ورزش

دوشنبه ۱۵ دی ۱۴۰۴ ● شماره ۸۰۱۹

نگاه فنی

حمیدرضا عرب

خبرنگار

به طور طبیعی، هر زمان صحبت از پست شماره شش در تیم ملی ایران به میان می آید، نگاه ها ناخودآگاه به سمت سعید عزت اللهی می چرخد. بازیکنی که طی سال های اخیر، به عنوان اصلی ترین گزینه این پست شناخته شده و در بیشتر اردوها و مسابقات ملی حضور داشته است. با این حال، واقعیت این است که عزت اللهی هرگز نتوانسته در این نقش به سطح انتظاراتی برسد که از یک هافبک دفاعی تراز اول ملی انتظار می رود؛ انتظاراتی که ریشه در خاطرات درخشان نسل های گذشته دارد.

یک قیاس ساده

پس از نسل طلایی هافبک های دفاعی تیم ملی، شامل کریم باقری، جواد نکونام، آندرانیک تیموریان و حتی امید ابراهیمی، همواره خلأ محسوسی در پست شماره شش احساس شده است. عزت اللهی در مقایسه با این نام ها، فاصله ای قابل توجه دارد. فوتبال دوستانی که بازی های کریم باقری با شوت های سهمگین و حضور مؤثر در هر دو فاز دفاع و حمله را به یاد دارند، یا نقش رهبری جواد نکونام در میانه میدان و جنگندگی آندرانیک تیموریان را دیده اند، به سختی می توانند عزت اللهی را در همان سطح ارزیابی کنند. حتی امید ابراهیمی که در جام جهانی روسیه نمایش های

نه کریم داریم، نه نکونام و تیموریان

گره شماره شش قلعه نویی

درخشانی داشت، تصویری پررنگ تر از یک هافبک شماره شش ایده آل در ذهن ها به جا گذاشت.

بازیکنی ایستا با تأثیر محدود

عزت اللهی اغلب در ترکیب تیم ملی به عنوان بازیکنی ایستا شناخته می شود؛ هافبکی که بیشتر به بستن فضاها و حضور فیزیکی تکیه دارد تا تأثیرگذاری پویا در جریان بازی. او نه بازی هیجان انگیزی ارائه می دهد و نه نقش پررنگی در تغییر رنتم مسابقه دارد. البته این به آن معنا نیست که عزت اللهی کیفیت لازم برای بازی در تیم ملی را ندارد، اما فاصله او با تعریفی که از پست شماره شش در ذهن اهالی فوتبال وجود دارد، انکارناپذیر است. قد و قامت مناسب و توان فیزیکی بالا، مهم ترین ویژگی های او محسوب می شوند؛ ویژگی هایی که به تنهایی برای تبدیل شدن به یک هافبک دفاعی شاخص کافی نیستند.

جایگاه نه چندان مستحکم در تفکرات قلعه نویی

در حال حاضر، عزت اللهی همچنان یکی از گزینه های تیم ملی به شمار می رود و امیر قلعه نویی نیز ناچار است روی او حساب کند. با این حال، جایگاه این بازیکن در ذهن سرمربی تیم ملی چندان سفت و محکم نیست؛ به ویژه آنکه عزت اللهی ماه های پر فروغی را نیز پشت سر نگذاشته است. در این شرایط قلعه نویی حق دارد به دنبال گزینه های دیگر باشد و یا برخی نفرت را ارزیابی و تألیف کند تا شاید مهره ای بهتر از سعید باید چون او می داند در جام جهانی نیاز به یک عنصر کاملاً دوند و جنگنده در این پست دارد.

ایران ورزش

Iran Varzeshi Newspaper

عزت اللهی

ماه های

پر فروغی را

نیز پشت سر

نگذاشته است.

در این شرایط

قلعه نویی حق

دارد به دنبال

گزینه های دیگر

باشد و یا برخی

نفرت را ارزیابی

شاید مهره ای

بتر از سعید

بباید

۳ گزینه مطرح می شوند

در این مسیر، بازگشت احتمالی احمد نوراللهی می تواند یکی از گزینه های قابل بررسی باشد؛ بازیکنی که تجربه، دوندگی و توانایی بازیسازی بهتری نسبت به عزت اللهی دارد. گزینه دیگر، روزبه چشمی است که در صورت آمادگی کامل، می تواند در پست شماره شش به کار گرفته شود. همچنین نام امیرمحمد رزاقی نیا به عنوان یک گزینه جوان مطرح شده؛ بازیکنی که می تواند برای آینده سرمایه گذاری شود. با این حال، هیچ یک از این گزینه ها به صورت صددرصدی قانع نیستند و دغدغه فنی سرمربی تیم ملی را برطرف کنند.

سؤالات جدی در مسیر جام جهانی

واقعیت این است که نه عزت اللهی پاسخ قطعی برای پست شماره شش محسوب می شود و نه گزینه های جانشین او در شرایط فعلی، آرامش کامل را برای کادر فنی به همراه می آورند. این پست به یکی از دغدغه های اصلی و جدی امیر قلعه نویی تبدیل شده؛ علامت سؤال بزرگی که تا ماه های منتهی به جام جهانی ادامه خواهد داشت. با عزت اللهی باید با ارتقای کیفیت فنی و ذهنی خود، بار دیگر رنتم مثبت سرمربی تیم ملی را جلب کند یا یکی از گزینه های جایگزین باید آتقندر آماده و مؤثر ظاهر شود که قلعه نویی را مجاب به تغییر کند. حتی احتمال بازگشت نوراللهی با برخی وساطت ها نیز دور از ذهن نیست. به هر حال، پست شماره شش همچنان یک معمای حل نشده در تیم ملی ایران باقی مانده است.

سوپر جام یونان به لیست افتخارات اضافه شد

یک جام دیگر برای طارمی، مرد بازی های بزرگ

لژیونر

مهدی طارمی پس از یک فصل پر از حسرت در اینتر، فصلی که با سه نایب قهرمانی در سری آ، سوپر جام ایتالیا و لیگ قهرمانان اروپا به پایان رسید، خیلی زود در مقصد جدیدش طعم جام را چشید. مهاجم ایرانی المپیاکوس، شنبه شب در دیدار سوپر جام یونان برابر اوفی نقشی کلیدی داشت و نخستین قهرمانی اش با این تیم را جشن گرفت. المپیاکوس در ورزشگاه پانکرتیو، مسابقه ای سخت و نفسگیر را تجربه کرد که تا وقت های اضافه بدون گل ادامه یافت. اما در وقت های اضافه، همه چیز ناگهان تغییر کرد. طارمی که ۱۰۵ دقیقه در میدان حضور داشت، در نیمه نخست وقت های اضافه گل اول را به ثمر رساند تا مسیر پیروزی برای تیمش هموار شود. پس از آن، دو گل دیگر نیز وارد دروازه اوفی شد و برد قاطع ۳ بر صفر رقم خورد؛ بردی که به معنی پنجمین قهرمانی المپیاکوس در تاریخ سوپر جام بود. این جام، برای طارمی نقطه آغاز امیدوارکننده ای در یونان است؛ بازیکنی که پیش از این با پیراهن

پورتو کارنامه ای پر بار ساخته بود؛ قهرمانی لیگ (۲۰۲۱-۲۰۲۲)، سه جام حذفی پیاپی، یک جام اتحادیه و دو سوپر جام پرتغال. حالا نام او به فهرست افتخارات المپیاکوس هم اضافه شده و هواداران این تیم امیدوارند ستاره ایرانی بتواند در ادامه فصل، همان تأثیرگذاری را در لیگ و اروپا نیز تکرار کند. او در یکی از حساس ترین لحظات مسابقه در وقت اضافه اول، با آرامش مثال زنی خود توانست به شکلی ریسکی دروازه حریف را باز کند تا سوپر جام یونان نیز به فهرست بازی های بزرگی که او در آن گلزنی کرده اضافه شود. طارمی که سابقه گلزنی در لیگ قهرمانان اروپا، جام جهانی و جام

ملت های آسیا را دارد، پیش از این دو بار در فینال جام حذفی پرتغال، یک بار در سوپر جام این کشور و یک بار در سوپر جام ایتالیا نیز گلزنی کرده بود و حالا سوپر جام یونان را هم به لیست بازی های بزرگی که در آن گلزنی کرده اضافه کرده است تا مرد بازی های بزرگ فوتبال ایران باشد. اگر این بازی ها را به فهرست تیم های بزرگی که طارمی مقابل آنها گلزنی کرده اضافه کنیم، متوجه می شویم که کارنامه او به عنوان یک بازیکن ایرانی حاضر در لیگ های خارج از کشور، با سایر لژیونرهای تاریخ فوتبال ایران قابل مقایسه نیست و باید دید نخستین فصل او با پیراهن المپیاکوس به چه شکل پیش خواهد رفت.

مشکل

کجاست؟

شاید جایی

میان فلسفه

جریمه و

اجرای آن.

جریمه،

وقتی اثر دارد

که عادلانه،

شفاف و

متناسب با

تخلف باشد و

از همه مهم تر،

به طور مداوم

و منطقی تکرار

شود

واز همه مهم تر، به طور مداوم و منطقی تکرار شود. اگر باشگاه ها احساس کنند می توانند با پرداخت پول، صورت مسأله را پاک کنند، مسیر به سمت هزینه کرد برای تخلف می رود، نه اصلاح رفتار. از سوی دیگر، بخشی از این آرا قابل تجدید نظر است؛ یعنی باشگاه ها می دانند امکان کاهش یا تعلیق وجود دارد. این سازگار البته حق قانونی آنهاست، اما وقتی بیش از حد تکرار شود، کارآمدی جریمه را زیر سؤال می برد. فوتبال ایران در سه سال های اخیر بارها دیده که برخی تخلفات تکراری، فقط با رقم های بالاتر پاسخ داده می شوند؛ بی آنکه اینجنا نقضی است که باید به در میان درآورد. شاید جایی میان فلسفه جریمه و اجرای آن. جریمه، وقتی اثر دارد که عادلانه، شفاف و متناسب با تخلف باشد

لیگ های بانوان و حتی فوتبال ساحلی هم از این جدولی که هر هفته طول تر می شود، سهم دارند. وقتی به زمین و سکو نگاه می کنیم، تصویر آن قدرها متفاوت نیست. کارت های زرد و قرمز بی مهیا بالا می روند، سکو ها هنوز گاهه بی گاه از کنترل خارج می شوند و حاشیه ها، مثل موجی که عقب می رود دوباره برمی گردد، ادامه دارند. اگر قرار بود عددها مشکل را حل کنند، شاید حالا نشانه هایی از کاهش رفتارهای ناپسند دیده می شد؛ اما شواهد می گویند هنوز تا رسیدن به نقطه ایده آل فاصله داریم. مشکل کجاست؟ شاید جایی میان فلسفه جریمه و اجرای آن. جریمه، وقتی اثر دارد که عادلانه، شفاف و متناسب با تخلف باشد